

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

ר"ת	יציאה	כניסה	
18:29	17:55	16:42	ירושלים
18:24	17:57	16:58	תל אביב
18:22	17:55	16:56	חיפה
18:26	17:58	16:59	באר שבע

פרשת יתרו | • כ"ד שבט תשפ"א • גליון 708

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

חוסר הרצון להמתין למשפט של משה, הוא בדיוק אותו חוסר רצון וחוסר סבלנות שגילו עם ישראל ביום הארבעים למתן תורה. שש שעות של המתנה למשה הוציאו אותם מדעתם והם כבר זנחו את כל המורשת של משה ועשו להם עגל זהב. אם עם ישראל היו דבקים בקשר אמתי ופנימי עם משה רבם, הם היו ממתנים וממתנים בלי שום בלבול, ולא היו מוכנים להחליף את משה בשום תחליף זול אחר שרחוק מהמקור כמרחק מזרח ממערב: "לא מעניין אותנו כלום, רוצים רק את משה".

פה היה המבחן של עם ישראל והם לא עמדו בו, וזה היה השורש לכל הכישלונות שלהם בכל התורה כולה.

אמת ומשפט שלום

כשמשפט פסק דין - זו הייתה המילה האחרונה. הדברים התקבלו ללא עוררין. כל המחלוקות שהיו קיימות יושבו לחלוטין.

אבל במערכת המשפט של יתרו אחד מכל עשרה יהודים נעשה "שופט שכונתי". כל יושב ראש ועד בית הוא כבר "אביר של צדק". כמעט שהיו יותר שופטים מאזרחים. זה גורם לכך שמושג השופט נעשה מזוהל והפסקים שלו לא מתקבלים. לפיכך כל משפט לא היה קץ הסכסוך אלא היה רק תחילתו של סיטון ארוך כמו בימינו, שהמשפט רק מלבה את המריבות ותהליך הערעורים והעלייה מערכאה לערכאה מייגע ומתיש. החיים הפכו לפקעת של מריבות ולשון הרע.

והנה, לא רציתם לחכות מהבוקר עד הערב למשפט, ועכשיו יש לכם הליך פלילי של חודשים או של שנים. באמת חיסכון... שמעתי פתגם שאומר "עצלן עובד פעמיים". על זה היה אומר רבי נחמן שכשלא רוצים לסבול מעט צריכים לסבול הרבה.

אבל כמו שאמרנו, אחרי משפט אצל משה - שני

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

שווה את כל הזמן שבעולם

לא הכול בקליק

אף אחד מאתנו לא אוהב תורים ורשימות המתנה. בפרט בדור שלנו, דור האינסטנט, שבו אנו מצפים לקבל כל דבר במהירות הבזק וכל עיכוב קטנטן מוציא אותנו מדעתנו. כל העולם הולך לכיוון של עולם ללא תורים. בחלק מרשתות השיווק אפשר לערוך קניות ללא עמידה בתור. אפילו לדבר בטלפון לא רוצים, אין זמן, רוצים לקבל כל דבר ב"קליק".

אבל תסכימו אתי שיש הרבה דברים שהייתם מוכנים לחכות להם הרבה מאוד זמן. אתה יכול ללכת לרופא בקופת חולים שכונתית כמעט בלי תור, אבל אם מדובר בבטיח רפואי חמורה המצריכה החלטה כבדת משקל לא עלינו - תהיה מוכן לחכות לרופא מומחה בעל שם עולמי גם כמה חודשים ואפילו שנה, ואם צריך תיסע גם לסוף העולם לשם כך. אם יאמרו לך שאם תמתין תקבל דירה חדשה בחינם - אין ספק שתהיה מוכן להמתין ככל שיידרש.

משפט זה לא דבר קטן

ובדיוק בנקודה הזאת טעה יתרו. יתרו הציע למשה למנות שופטים כי יתרו ראה במשפט בני ישראל "דבר קטן", מעין בירוקרטיה מרגיזה, מטריד שכל אחד רוצה להיפטר ממנו מהר ככל האפשר. על פי זה ההמתנה למשפט אצל משה בלבד מהבוקר עד הערב אכן מייגעת ומורטת עצבים. מה יותר טבעי מלפזר את העומס הגדול על פני מערכת משפט מסועפת, דבר נשקל, לדעת יתרו, הן על משה והן על העם.

אבל יתרו לא הבין את הערך האינסופי שיש בעמידה לפני משה: "כי יבוא אלי העם לדרוש אלוקים". מי שבא

לפני משה, מתחבר ממש עם השכינה ומקבל הוראות כמו מפי הקדוש ברוך הוא בעצמו. פגישה עם משה היא לא שיחה עם מוקד שירות לקוחות. לא ולא! הפגישה עם משה היא אירוע מדהים שמשנה את הלב האדם והופך אותו לאיש אחר ונוסף בו כוחות וחיים.

כאשר באים לדין תורה אצל משה - הצדיק לא מנסה לפתור רק את הסכסוך הנקודתי, אלא הוא פותר את הבעיה מהשורש. הוא לא רק אומר להם מי צודק ומי איננו צודק, אלא נותן לבעלי הדין דרך ותיקון לעבודת המידות. הוא נותן להם אמונה ויראת שמיים ואהבת ה' - שיעלו אותם על מסלול אחר בחיים וימנעו מהם הרבה מאוד סכסוכים ומריבות בהמשך.

כישלון במבחן

כל מי שראה את פניו של הרב עובדיה יוסף או הרבי מלובביץ' וכל שכן אם זכה לדבר אתם או לקבל מהם חיוך אוהב - לא ישכח את זה כל החיים שלו. לראות יהודי פשוט בא בימים שזכה לראות את "הפפץ חיים" - זה דבר מרגש מאין כמוהו, לראות עיניים שראו את גדול הדור. אז מה נאמר על משה רבינו? הלואי והלואי שהייתם יכולים לעמוד ולו לרגע אחד לפני משה רבינו! שווה לחכות כל החיים וכל הזמן שבעולם כדי לעמוד לפני משה.

העובדה שבני ישראל קיבלו את הדברים בשוויון נפש ולא התקוממו נגד ההצעה הרעה הזאת מעידה על חוסר הבנה בגדולת הצדיק ובמרכזיות שלו בהעברת דבר ה', ובכוח של הצדיק להנהיג את כלל ישראל לגאולה שלימה ולהוביל כל יהודי ויהודי למקומו המדויק לתכליתו ולתיקונו.

תאזין, תרגיש בטוח

קו האמונה
02-6444250

**השיעורים הכי חמים,
הכי עדכניים**

**שלוחה
4**

בדיחות הדעת

גוי חוזר חולה מחו"ל ומתאשפז בבידוד בבית החולים. אחרי בדיקות, הרופא בא אליו בחליפה אטומה ומסיכת חמצן ואומר לו: "תשמע, נדבקת במוטציה מאוד מדבקת".

"אוי ואבוי", אומר הבחור, אז מה נעשה? אומר הרופא: "מהיום תאכל רק גבינה צהובה, פנקייק, פסטורמה, מלונאח ופיתות".

"וזה ירפא אותי?", שואל הבחור. "האמת שלא", נאנח הרופא, "אבל זה האוכל היחיד שונכנס בחריץ מתחת לדלת!".

העלון מוקדש להצלחת תמר בת מננה לזיווג הגון.

נטלי בת זיוה

וגבי בן סילביה לבנות בית נאמן

להקדשת העלון: 02-5308000

פינת התבוננות

ישנו דבר נוסף חיוני וחיוני ביותר שפעמים מחוסר שימת לב אנחנו מדלגים עליו, והוא "ישוב הדעת" או במילים אחרות "התבוננות". פעמים רבות אנחנו מסכמים את ה"חיוך" בעושר וגמרנו.

וחבל, כי אנחנו לא ממצים את ההבנה אצל הילד, מה לא היה בסדר בהתנהגותו. לכן בכל בית חשוב לעשות "פינת התבוננות" זה לא איזה בית כלא עם סורגים, או פינת ענישה. זה אפילו יכול להיות מקום נחמד ומקושט, ותכליתו "מקום חשיבה" שבו הילד יעצור מסרוץ החיים ויחשוב מדוע התנהגותו אינה מקובלת.

בכל פעם שתהיה "תקריט" נעצור הכל, נשוחח על מה שהיה בקצרה ונעביר את הילד לפינת התבוננות, בגיל קטן זה יכול להיות על השיש, או בכסא המטבח, נהיה עם הילד לדקה או שתיים על מנת שירגע. הוא לא נשאר שם לבד, כשראנו שהוא רגוע, נשחרר אותו.

בגיל 6 ומעלה, מיקום "פינת התבוננות" צריך להיות נטול הסחי' דעת וזהו שגרור לילד לחשוב על התנהגותו, חשוב לקשט אותו, ולתלות בו אמרות ופוסקי עידוד, כמו: "ה' תמיד אוהב אותי", "אני ילד טוב", "אין יאוש בעולם כלל" "תמיד אפשר להתחיל מהתחלה" וכדו'.

אל תשכחו את משך הזמן הנכון לשימוש ב"פינת התבוננות" ישנם 2 אפשרויות, או חצי דקה לכל שנה אז לילד בגיל 6, נקציב 3 דקות או עד לשלב שהילד נרגע, מקום זה הוא גם מצוין ללימוד שליטה עצמית והתבודדות.

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל לייעוץ טלפוני ללא תשלום בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

סמכות הורית ומשמעת פרק טז'

בשבוע שעבר, ניתחנו בע"ה את ההתנהגות של שרה'לה. ילדה בת ארבע שמשחקת עם כל דבר שעובר תחת ידיה, ובד"כ בסוף נהרס.

כאשר צועקים עליה, היא נפגעת, נשכבת על הריצפה וכשראשה טמון בין ידיה היא עוברת לסדרת בכי וצרחות, כל מס' דקות הטונים שלה עולים ואיתם גם העצבים ותגובתם של ההורים...

מקרה מעין זה, מצריך בוודאי פנייה לאיש מקצוע ותהליך טיפול מסודר.

ניתוח הבעיה של שרה'לה

1. סקרנות - שרה'לה מגלה עולם חדש ומסתורי בתוך המערכת ולכן היא משחקת איתה.

2. חוסר משמעת - אומרים לשרה'לה כמה פעמים, אבל היא מצפצפת.

3. פינק - שרה'לה מפונקת, כנראה שאינה רגילה ואף מסרבת לשמוע את המושג "לא".

4. התמודדות - שרה'לה מתקשה להתמודד עם קבלת מרות ועם בעלי סמכות.

בשבוע שעבר, ניתחנו כל אחד מהסעיפים הנ"ל וחשוב לקרוא ע"מ ליצור רצף.

עם מה מתחילים?

"דוגמא אישית" היא התחלה מצוינת, שהרי ילדים לומדים התנהגות, ע"י התבוננות בהורים. התנהגות טובה מצידו תהווה דוגמה למופת לילדים. אנו ניצור רושם חזק יותר על הילד אם הוא יראה אותנו מתמודדים "בנחת" עם מצבי לחץ, ולא אם רק "אומרים לו" לשלוט בעצמו בזמן משבר או כאשר הוא מרגיש לחוץ ומאויים.

אח"כ כמובן "סור מרע" ע"י שיחות. "בסדר, לא מקובל עליך שמעירים לך" "לא בעדינות", אבל אני לא אאפשר לך להשתולל על הרצפה ולצרוח".

הזכרנו שכדי להצליח צריך להיות "הוגנים": לדעת לדרוש מהילד את מה שהוא יכול, במידה ויש לנו ספק שמא הילד לא יוכל לעמוד במשימה, ננסה לוותר עליה או נבצע עידון-דהיינו נרכך את המשימה כדי שתהיה קלה יותר לילד. בד בבד כאשר נהיה נחושים בהחלטות ועקביים בביצועם הילד ילמד שאין לו אפשרות להתחמק ואט אט יבצע את דרישותינו. ההורים.

פרגון הוא חלק בלתי נפרד מ"שיחות ההסברה"

"שיחות ההסברה" הם א.ב בחינוך ודיברנו עליהם רבות.

בו בזמן שאנו מבהירים לילדים מה תהייה התוצאות למעשים רעים, בל נשכח להעניק עידוד ופרסים על התנהגות טובה.

חינוך אינו רק ענישה, חובה עלינו לשים לב ולזהות גם התנהגות טובה ולעודד אותה.

כאשר "נעצים" את הילד ונגלה בו את הנקודות הטובות שבו, נוכיח לו כי הוא "שווה" ויכול להצליח, תהיה בו האמונה בעצמו והוא יקבל מוטיבציה לשינוי.

לדוגמה, כאשר שרה'לה התמודדה עם תסכול ועברה אותו "די בהצלחה", נפרגן לה ונספר לכולם עד כמה היה קשה לה, והיא התאמצה והתגברה ועכשיו היא מצליחה וה' אוהב אותה והיא הילדה הכי טובה.

תשבחו אותה ותוכיחו לה כמה אתם גאים בה וכו' נזכור שפרגון אמיתי הוא הרבה יותר יעיל מאשר הענשת הילד על התנהגות הפוכה.

סביבה סטרילית

הורים רבים ישאלו: "התייחסות כמו המתוארת לעיל, תעזור לילד בגיל 4 שיכול להבין שהמערכת תתקלקל במידה והוא יפרק אותה,

אך מה צריכה להיות ההתייחסות לילד בגיל שנה, שנתיים, כאשר הוא "נהנה" לשבור חפצים שהוא מוצא?!

תשובה: עלינו לדעת, שילדים בגילאים אלו מטבעם הם סקרניים, ובמידה ונדרש לאסור עליהם את ההתעסקות עם כל חפץ בפני עצמו, אנו נגיע מהר מאוד לכעס ומריבות, לכן הדרך הטובה ביותר היא למנוע מהם את הפיתויים.

נארגן את הבית שסביבת הילד תהיה סטרילית ונטולת גישה לחפצים שבירים כמו מכשירי חשמל, אגרסלים וכדו'.

כאשר הילד יגיש באופן מפתיע לחפץ שאין ברצונו שיעב בו, נאמר לו ברובע ובתקיפות "לא! אני לא מרשה לגעת ב...". ותבצעו "הרחקה מזירת האירוע" ע"י לקיחת הילד מאזור החפץ או ע"י משיכת תשומת ליבו לפעילות רצויה אחרת. כאשר אתם שמים לב שיש לו עניין מיוחד להתעסק עם החפץ, הפתרון הטוב ביותר הוא: להעלים אותו מסביבתו. אם נשאיר חפצים באזור, ונעיר ונלחם בילד כל הזמן, הוא פשוט יהיה ילד מדוכא ואומלל.

בוודאי איסור ומעוזה איננה היא לצעוק או להכות בגיל זה. תינוקות כמעט ואינם יכולים לקשר בין אופן התנהגותם לבין ענישה פיזית, הם רק יחשו בכאב של המכה ולא ילמדו מזה כלום.

**בוא לקבל תשובה
בשידור חי!**

הרב שלום ארוש שליט"א
יענה על השאלות שלכם בתוכנית
"או אמונה או גיהנום"

כל יום | בשעה | בקו האמונה
שלישי | 20:00 | 02-6444250

לשליחת שאלות לתוכנית:

052-6672221
me5812210@gmail.com @

**יש לך
שאלה?**

ליקוטי מוהר"ן | המסר של הרב שלום ארוש:

רבי נחמן אהרן שניידר שליט"א
אברהם שניידר שליט"א
יהודה שניידר שליט"א
כל מי שיקרא 10 ספרים ויבין אותם
יזכה שיהיה לו ולמשפחתו שטירה והצלחה
ואין בלעדיהם כל צער וצרה
שיהיה לו יאוש בעולם כלל
בברכה העיר: שו"ת אהרן

להזמנות: 052-2240696

"כל מי שיקנה 10 ספרים ויפיק אותם
יזכה שיהיה לו ולמשפחתו שטירה והצלחה"

ילדון חידודון

שאלה: מהמדרגות שהן מעלות, קל וחומר חשוב
למדנו המלמד רבות על ההתייחסות לחבר.

תשובה פרשת וארא:לוי ונכדו עמרם חיו שניהם 137
שנים (שמות ו טז, כ)

זוכה פרשת וארא: ישראל מאיר ארגמן, מבוא חורון.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה
בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

תודה אחת, שתי ישועות

כאבה לי הרגל. לקחתי הפסקה מהחיפוש ולא
הבנתי מה זה בדיוק הנפילה הזאת באמצע החיפוש
ואמירת התודה. מדוע דווקא עכשיו הייתי חייבת
ליפול? אבל אז חזרתי בי ואמרתי: "ה' תודה לך
שנפלתי כואבת לי הרגל אבל אני יודעת שאתה
רק רוצה בטובתי".

לפתע הבזיקה בראשי מחשבה, הרי
כעת אני יכולה ללכת בגלל הכאבים
אבל לזחול אני יכולה, אולי זה סימן
משמיים שהחלק האבוד נמצא
איפה שהוא על הרצפה?

זחלתי בכל הבית ותאמינו או לא אבל
אחרי כמה חיפוש החלק האבוד היה בידי
ויצירת המופת הושלמה...

אני חייבת לציין דבר פלאי מיד אחרי שמצאתי
את החלק האבוד הכאבים נעלמו כלא היו!
אמרתי תודה וקיבלתי 2 ישועות מיד...

חאת : ב.ח. לרנר. ירושלים

שולחת לכם את סיפורי בעקבות המדור המיוחד
הזה של פינת סיפורי תודה.

במשך כמה חודשים עבדתי על בניית ערכה גדולה
מאוד שיוצרת מעין בית משחקים קטן. פרייקט
מאתגר הדורש סבלנות רבה. הייתי לקראת
סיום הבניה כשלפתע שמתי לב שחסר
לי את אחד החלקים החשובים ביותר
בערכה!

בלעדי החלק החשוב הזה
יאבדו המון שעות עבודה וירדו
לטמיון ושלא נדבר על ערכו
הכספי של הערכה...

התחלתי לחפש בכל מקום אפשרי ואחר
כך גם במקומות לא אפשריים אבל אין זכר
לחלק. בהתחלה נכנס בליבי כעס בלי לדעת על
מה ועל מי, פשוט זה היתה תגובה ראשונית, אבל
אז חזרתי לעצמי ואמרתי: "ה' אתה מנהיג את
העולם ומסובב את כל הסיבות, אתה החלטת
שיהיה חסר לי חלק ואני מודה לך על כך כי אני
בטוחה שזה לטובתי". התחלתי להודות לה' בשפה
הפשוטה שלי.

אלא שאז, תוך כדי החיפוש נפלתי וממש

מדור ילדים שעשועון מגוון

פתרונות יש לשלוח למייל
al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252
יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

רז מרמז

פתרו את הרמזים וכיתבו את התשובות בקווים לפי כמות האותיות
אם פתרתם נכונה יצא לכם מילים הקשורות לפרשת יתרו

ההיפך מ- חי		 ר = י	1	 ש	8		פה ז
_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
 ל = י	 ש	 ש	_____	_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____	_____

ההקשר לפרשה

ישועות ורפואות

החולים, אותם לצערי הרב הכרתי די טוב.

למזלי הרב אמנם הרופאים לא הסכימו לחלק מזון ושתייה עקב מצב הנגיף, אבל את החוברות והספרים הסכימו לי לחלק.

כך, זכיתי לחזק את המטופלים, לעודד את רוחם ולחלק להם ספרים וחוברות של הרב ארוש שליט"א שהם ממשי רפואה וחיים לנפש רוח וגוף.

בנוסף יש את ברכת אשר יצר עם תפילה ופרוש של הרב, גם אותו חילקתי לאנשים שקיבלו על עצמם לברך את הברכה הזו. שהיא ממש סגולה בדוקה לרפואה וישועה.

רציתי לחזק את ידכם שתמשיכו במפעל צדקה והחסד שלכם, להחיות נפשות שבורים ורצוצים.

הספרים המחזקים החוברות המעודדות ממש משיבות נפש כל חי.

"לא מפקד מכלום רק מאמין שהכל לטובה!"

תודה לך השם יתברך על כל החסד שאתה עושה איתנו."

תודה גם לכם על כל העשייה, לתורמים ולכל העוסקים במלאכת הקודש, מחזק את ידכם.

עלו והצליחו!!

לפני שלוש שנים חליתי במחלת הלוקמיה ל"ע, חבר מנהריה העביר לי דרככם את הספר של הרב שלום ארוש שליט"א "ה' רופאך" קיבלתי את הספר כמחיים חיים על נפש עייפה.

הספר דיבר ממש אלי, אל המצב בו הייתי שרוי, הוא חיזק אותי בגוף ונפש, ספר מחזק ומלווה בתפילות וסייע לי מאוד, החיה אותי ונתן לי כוחות של התחדשות. הרגשתי ממש כמו שכתוב בגמ' מסכת ברכות: "הב לי ידך". משמים הושיטו לי יד של חיזוק וישועה.

עברתי תקופה לא קלה בלשון המעטה, ייסורים טלטולים, כסא גלגלים ועוד, אך ידעתי שאת האמונה לא עוזבים, לא מרפים.

החלק הכי חשוב הוא שהתחזקתי שנפשי ורוחי וזה נתן לי כוח להמשיך לחיות עם המצב שבחסידי ה' השתפר יותר.

אז חשבתי לעצמי: "באמונה-תתחזק תתפא-תחזק".

את מצבי הקיים ניצלתי לזיכוי הרבים, כשראיתי עד כמה הספר היקר הזה חיזק אותי, ועל הדרך התוודעתי על עוד ספרים של הרב ארוש שליט"א מחזקים ומעודדים.

החלטתי לצאת למסע הפצה במחלקות הקשות בבתי

מי שמתעורר
נכון וקורא נכון
את מכתב האהבה
של הבורא אליו,
הוא יהיה בריא גם
בלי שום טיפול
רפואי..."

השם רופאך
052-2240696

חיזוקון לומדים הלכה

נשילת ידיים בבוקר

לא יטול ידיו
על גבי קרקע
במקום שבני אדם
עוברים ושבים
ואם טעה ונטל
על גבי קרקע,
ישפוך עליהם
רביעית מים,
כדי לבטלם
(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מסרים מחזקים 052-6672221

עזור
לנו
להביא
אותו
ל"מבוא
חורון"

השבוע
העלון
הגיע
ל"מגדל
העמק"

אתה מגיע למבוא חורון? או לכל מקום שאליו העלון עדין לא הגיע?
קח איתך את העלון, והזכויות האלו יהיו שלך!
צלצל והעלון יגיע עד אליך: 02-5308000

שו"ת אקטואלי

השאלות שלכם, התשובות של הרב

האם יש סיכוי להתרפאות מסוכרת נעורים?

ועצה טובה לדיווג שמתעכב

דיווג ועדיין לא רואה שום כיוון. כבוד הרב, מה עוד ניתן לעשות?

תשובה: קודם כל אני מאוד שמח לשמוע שעשית את החוק של התודה, וברוך ה' גם ראית תוצאות, ואתה בריא.

בנוגע לחוק שאתה עושה כעת על דיווג, יתכן שצריך הכוונה כדי שתתבודד בצורה נכונה.

אתה צריך להגיד לקב"ה: "רבונו של עולם, הרי אתה רוצה שיהיה לי דיווג, כי אתה אבא שלי, ואין אבא שלא רוצה שהבן שלו יתחתן. ואני, גם אני רוצה שיהיה לי דיווג. אני יודע שאתה אוהב אותי, ומה שעד היום התעכב לי ולא נתת לי את הדיווג, גם אחרי שעשית את החוק של התודה כבר מעל לשנה, זה בטוח טוב, ולא רק טוב אלא הכי טוב. לכן אני אומר לך תודה מכל הלב על כל מה שעבר עליי עד הרגע הזה, כי אני יודע שאתה אבא שלי ואתה אוהב אותי, ועושה איתי רק טוב! תודה!". וזה השלב הראשון.

בשלב השני, אומרים לקב"ה: "...גם אם תחליט להמשיך לעכב לי את הדיווג, אני גם רוצה שיתעכב לי! כי אני יודע שאתה אבא שלי ועושה איתי רק טוב! תמיד! ולכן כל זמן שתחליט שיתעכב לי הדיווג, אני מרוצה, ויודע שזה הכי טוב, וכבר מעכשיו אני אומר לך תודה!".

ושלא תבין לא נכון, ה' רוצה שיהיה לך דיווג! רק שעכשיו בינתיים הוא רוצה שקצת יתעכב לך.

ולמה? את זה מבררים בשלב השלישי.

אומרים לקב"ה: "...בכל אופן, הרי אתה רוצה שיהיה לי דיווג, ואתה גם יכול לתת לי דיווג הרגע הזה, ויש לך צער שאין לי דיווג, ואתה תשמח שיהיה לי דיווג.

ואני? ודאי שאני רוצה שיהיה לי דיווג.

אם כן, מה הבעיה? למה אתה לא נותן לי? אלא שחייבים לומר שהעיכוב הוא מצידוי שאצלי יש איזו נקודה שמפריעה, ובשבילה מתעכב לי.

אולי אני צריך להגיד בכל יום תיקון הכללי, לתקן מה שפגמתי?

אולי אני צריך ללמוד את הספר 'בגן השלום'?"

תמיד אני אומר שעד שאדם לא לומד את הספר 'בגן השלום' בעיון אין לו דעת לקבל את הדיווג שלו משמיים. לכן אם עדיין לא למדת את הספר 'בגן השלום' אז מעכשיו תתחיל ללמוד את הספר בעיון.

"...אולי חסרות לי עוד תודות, או אולי עוד תפילות..."
כי לא מספיק שאדם יגיד רק תודה, תודה אומרים בשביל לא לפול מהאמונה שמה שה' עושה זה הכי טוב אבל תמיד צריכים גם להתפלל, לבנות כלים לקבל בהם את השפע. צריכים לבקש, שה' ייתן לך דיווג, בחורה שהיא בריאה בגוף בנפש בשכל, בת בניס ואל עקרה, וגם שאתה תהיה בן בנים ולא עקר. וכו'.

ויהי רצון, שה' יאיר לך, ותזכה להשלים את החסר ולזכות בדיווג טוב ומוצלח עוד השנה אמן כן יהי רצון.

שאלה: הבן שלנו סובל מסוכרת נעורים, אנחנו מטפלים בו כבר שנה באופן טבעי ובלי תרופות. אנחנו מחכים שזה יעבור, ומבקשים מכבוד הרב איזו שהיא עצה על מנת לזרז את העניינים.

תשובה: ראשית ברכותי לרפואתו השלימה בכלל חולי ישראל.

העצה - חוק התודה! זו העצה. וגם הילד בעצמו שישתדל להגיד לה' בכל יום תודה בשפה שלו. ולפחות שישתדל להגיד בכל יום 8 פעמים מזמור לתודה, לפחות אם הוא לא יכול לעשות את הרבע שעה התבודדות שלפחות יגיד את 8 פעמים מזמור לתודה. ואמירת "מזמור לתודה" 8 פעמים - זה לבד מחולל ניסים! עצם זה שאומרים 8 פעמים מזמור לתודה בכל יום זה לבד כבר מחולל ניסים.

עצה נוספת וחשובה לא פחות, ללמוד את הספר 'אמרת תודה ונושעת' על שולחן השבת, ובכל סעודה לספר סיפור מהספר. כך שהילד ישמע סיפורים על הכח שיש באמירת התודה, ויתחזק גם הוא להגיד תודה לה' יתברך בשפה הפשוטה שלו.

יש סיפור מאוד מחזק על משפחה, שהבת שלהם סבלה מאוד מהחברות שלה בבית הספר, באופן שהיה כבר כמעט בלתי נסבל. היא הייתה חוזרת בכל יום מבית הספר לבית ובוכה. וההורים עמדו חסרי אונים ולא ידעו מה לעשות.

האבא, שהוא תלמיד שלי, היה נוהג בכל שבת, לקרוא לילדים מהספר 'אמרת תודה ונושעת', סיפור אחד של תודה בכל סעודה מסעודות השבת.

באחת הפעמים, הילדה המדוברת הקשיבה והחליטה שגם היא תתחזק לומר תודה על הסבל שהיא עוברת בבית הספר עם החברות. וכך היא עשתה, מצאה פינה שקטה בבית, ושם, במשך עשר דקות, היא אמרה תודה לה' יתברך, על כל הסבל שהיא עברה, ועל כל העגמת נפש וסיימה במזמור לתודה.

למחרת, ביום ראשון, כך הילדה סיפרה, היא באה לבית הספר, וממש כמו בחלום, כל החברות שהיו מצערות אותה התהפכו לגמרי, והחלו מפיסות אותה! מהר מאוד היא מצאה את עצמה מקובלת בחברה, וכבר הייתה ממש שמחה ללכת לבית הספר.

לכן גם לכם אני ממליץ לעשות כך, ולקרוא בכל סעודה מסעודות השבת, בכל פעם סיפור אחר מהספר 'אמרת תודה ונושעת', ובעזרת ה' גם אתם וגם הילד, תתחזקו באמירת התודה, ותראו ניסים וישועות מעל הטבע אמן כן יהי רצון. כמובן נשמח שתשלחו אלינו את סיפור הישועה שנפרסם לזיכוי הרבים.

שאלה: ברוך השם זכיתי לעשות את החוק של התודה במשך תקופה, והחלמתי ממחשבות כפיתיות, מהם סבלתי במשך שנים. עכשיו אני עושה כבר מעל שנה את החוק של התודה על

שידור חי

על ידי הרב שלום ארוש שליט"א
בכל יום שלישי, בשעה 20:00

שאלות ותשובות

ניתן לשלוח שאלות במייל
me5812210@gmail.com
או כמסרון לנייד:
052-6672221

הסדרה שלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

לדבר על הדיבור

זה דבר נורא. אדם עשה מצוות נפלאות, והוא לא יכול לקבל את שכו, עד שיתקן את מה שקילקל בין אדם לחברו. וזה דבר שצריך לזעזע ולעורר כל אחד ואחת להתחיל לעבוד על הפה! שידעו, שגם אם הם יעשו את כל המצוות הכי חשובות בעולם, אם הם יעברו על בין אדם לחברו, הם יהיו בבעיה.

והעיקר זו העבודה על הפה, כי אומנם יתכן שאדם יעבור על "בין אדם לחברו" באופן אחר, שלא על ידי דיבור פיו, כגון שיעבור על גל וכד', אבל דיבור הפה יש נקודת תורפה שאין בדברים אחרים, שהאדם לא שם לב לפעולה של הדיבור שלו, והוא בטוח שהכל בסדר אצלו, ושהוא לא עושה שום רע, שהרי לא גנב ולא גל ולא רצח וכו'.

כל המעשים הטובים ביותר, לא יכפרו לאדם על מה שפגע בדיבור פיו. כי האדם שנפגע מדיבורו של חברו, הולך שבור ומאבד את הביטחון העצמי, ולפעמים מאבד את הכוח להצליח בחיים. ואיך אפשר לתקן דבר כזה? ועל זה אמר שלמה המלך ע"ה: מוות וחיים ביד הלשון - הן המוות והחיים של האנשים שסביבך, שבדיבור פיה אתה יכול להמית אותם ח"ו, על ידי שתפגע בנפשם, תהרוס את נפשם וכו', או אם תזכה, תוכל להחיות אותם בדברי עידוד וחיוך ואהבה ותפילה וכו'. והן - המוות והחיים שלך, שאם לא תשמור את פיה, ותפגע בבני אדם, אתה הסתבכת - בלשון המעטה. ואם תשמור את פיה ולא תפגע בשום אדם, אלא אדרבה, תעודד ותנחם וכו' - אתה תזכה לחיים בעולם הזה ובגן עדן ובעולם הבא.

כל אדם צריך להתעורר ולעבוד על הדיבור, שבמשך תקופה מסוימת יעשה את כל ההתבודדות, מהדקה הראשונה של ההתבודדות ועד הדקה האחרונה, רק על הדיבור. וישים אל ליבו שיש אופן שומעת, וילמד לחשוב לפני כל דיבור שמוציא מפיו: האם זה ימצא חן בעיני ה', שיאמר אותו, או לא? האם יש בזה שבח לה' או אין בזה שבח? האם אני מחזק בדיבור הזה את השני או פוגע בו ח"ו? ויבקש הרבה מה' שיעזור

אך הוא אינו מבין, שבדיבור קטן הוא יכול בלי משים לפגוע בציפור נפשו של השני. ולא צריך הרבה, גם אם רק מוכיחים אדם בצורה לא נכונה, זה כבר מחליש את נשמתו של אותו אדם, וכל שכן אם מבזים אותו ופוגעים בו ממש. ולזה בני אדם לא שמים לב, וחושבים שאם הם לא גונבים או לא עושים רעות בפירוש, וגם עושים טובות גדולות לשני, אז - הם בסדר בין אדם לחברו.

הרה"ק ר' ישראל מסלנט זיע"א כ"ה שבט

לאורם נלך הילולא דצדיקא

הגליון את צלם דמות תבניתו" (אור ישראל 120)

סיפר הרב כהנמן פעם נשא רבי ישראל בישיבתו פלפול עמוק, ותוך כדי הדרשה קם אחד מהלומדים והקשה קושיא חמורה שהפריכה את כל המהלך של השעור, על אחר עזב רבי ישראל את הדוכן והודה לבחור, אך גילה רבי ישראל אחר כך כי היו לו חמישה תירוצים לדחות את דברי המקשה, ושהיו ללא ספק מתקבלות על דעתו של המקשה, אבל בלבו ידע שאינם לאמיתיה של תורה, ולכן כבשם בקרב, אך מצד שני חשב אולי מחמת כבוד התורה, שאח"כ ישמר השפעתו על הישיבה, ראוי שכן יאמרם, אבל רבי ישראל גער בעצמו - ואת הגערה הזאת שמעו גם התלמידים מסביב - וכה זעק לעצמו - "ישראל האמת תאמר!" ובפנותו אל השואל אמר: הצדק עמכם!

בימים האחרונים התגורר בפאריז ופעל שם רבות לחיזוקה של היהדות. בדרכו חזרה מפריז לקובנה התעכב בקניסברג, שם נחלש מאוד, ובערב שבת ציווה למארחו כי אם יחלה בשבת אזי לא יחלל בעבורו את השבת, רבי ישראל הסביר ועיסק כי מאחר והיו גדל ובגמרא (סנהדרין נ"ז). נאמר כי גדול לא מצילים אותו אם הוא נמצא בסכנת נפשות. בעל הבית תמה על הרב ושאלו: "מדוע מחשיב הרב עצמו כגדול?" השיב לו רבי ישראל: "אנשים חושבים כי צדיק אני, ולכן תומכים בי, בעוד שבאמת אין בי לא צדקות ולא קדושה, ולכן חי אני כגדול". בעל הבית בחששו חשב כי אכן יחלה הרב בשבת וא"כ מה יעשה, בצד לו פנה אל מחותנו רבי אלחנן רבה של קובנה. רבי אלחנן השיב לו כי למרות דבריו של רבי ישראל קיים חיוב לחלל שבת עבורו אם יסתכן. בסופו של דבר לא היתה הבעיה מכיוון שרבי ישראל לא נחלה בשבת, ורק במוצאי שבת נחלה ובערב שבת שלאחר מכן נחלה ויגוע ויאסף אל עמיו, כ"ה שבט תרמ"ג, והוא בן ע"ג שנה. ובכך נתקיים בו "רצון יראיו יעשה".

תלמידיו הוציאו לאור דברי תורתו ומאמריו בשם אור ישראל. זכותו וזכות תורתו הקדושה יהיו לנו למקן לציונה עדי ביאת גואל אכ"ר.

ר' ישראל נולד בשנת תק"ע, בליטא. לאביו ר' זאב בן אריה היה תלמיד חכם גדול, בעל מחבר הגהות בן אריה על הש"ס והרמב"ם ורב אב"ד של העיריות גולדינג וטלז.

אביו רבי זאב היה מרביץ בצעירותו תורה לילדים, ובתוכם לימד גם את בנו. כישרונותיו של הבן היו מופלאים, וכבר בגיל 10 דרש פלפולים חריפים בפני קהל הלומדים. בגיל 12 עבר ללמוד אצל הגאון ר' צבי ברויאז' צ"ל שהתפרסם בשיכלו הישר, בעמקנותו ובפשטותו.

היה רחמן גדול על הבריות והשתדל לעזור להם בכל כוחו נפשו ומאוד, אגדות רבות וסיפורים רבים מתהלכים אודות אישיותו המוסרית ורבים מהם שימשו דוגמא ומופת לאהבת ישראל.

רבי ישראל הנהיג את שיטת המוסר ואף יסד לו ביהמ"ד ללימוד שיטת המוסר, בו היו הגוים התלמידים בספרי מוסר כמסילת ישרים, חובת הלבבות, תקון מידת הנפש ועוד.

רבי ישראל השמיע שיעוריו המוסריים מדי יום ביומו, נהרו אליו מאות בחורים, גדולי תורה ויראה. ביתו נעשה מרכז ללימוד יראת שמים ואהבת הבריות, טוהר המידות וכבוד הזולת. הזהיר ושקד על ניהול משא ומתן באמונה, על לימוד מקצוע ומידות ועל מידות ומשקלות של צדק.

אין לנו תמונת מראת הוד פניו. תלמידו הגאון ר' יצחק בלאזר זצ"ל מתאר קלטת פניו: "עליו נתקיים 'וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו שמך'. דמותו ותארו וזיו קלטת פניו היה נורא מאד, עם אשר ה' ית"ש חלק לו מתנת החן והיופי כי היה יפה תואר מאד, עם זה חכמתו ויראתו האירה את פניו הטהור באור פני מלך חיים, וביחוד בעת אשר העמיק מחשבתו באזהר ענין, אם בתורה או ביראת ה' כמעט התפשטה נפשו מגשמייתה והיו פניו הטהורות בוערות בלבב אש והיה אז תוארו כמלאך ה' נורא מאד, עד אשר חרדו מגשת אליו. ומי שלא ראה בעיניו אי אפשר להיות לו ציור בזה, כי רוח אלקי היה שפוף על פניו וכצאת השמש בגבורה. הוא לא הניח מעולם לצייר אומן לצייר על פני

קו האמונה
02-6444250

"ויחן שם ישראל"
כאיש אחד בלב אחד
(א"י)

אני אוהב כל יהודי

לרכישת ריחן לרכב ומוצרים נוספים:
050-9931931

להריח פרי מגן - עדן

באותו לילה, התעקש הרבי מבעלזא שהוא עצמו ישב כל הלילה ליד מיטת חתן נכדתו. לא עזרו כל טענותיה של הרבנית שאין זה לפי כבודו של מרן, הרבי היה תקיף בהחלטתו וכך עשה...

ומה הסיבה שבגינה התעקש הרבי???

"הלילה אשב אני לשמור על מיטתו של החולה".

הרבנית התנגדה. וכי חסרים אנשים שישבו ליד מיטתו של חתן-נכדתו של הרבי, חוץ מהרבי עצמו?

אבל כ"ק מרן רבי יהושע מבעלזא זי"ע (כ"ג בטבת יום פטירתו) לא אבה לשמוע. הלילה הוא ישב ליד מיטתו של החולה לשמור עליו.

החולה היה הרה"ק רבי יצחק ישעיה מטשעקוב, בן זקונו של הרה"ק רבי חיים מצאנז, בעל 'דברי חיים'. בעת שהתקשרו הצדיקים ביניהם בקשרי שידוכין, היה ה'דברי חיים' עדיין בחיים, אולם בחודש ניסן תרל"ו נפטר ה'דברי חיים' והחתונה התקיימה כחמש שנים לאחר פטירתו.

רבי יצחק ישעיה, שעדיין היה רך בשנים, ישב בבעלזא סמוך אל שולחן הסבא - מרן מהר"י מבעלזא, ועסק בתורה. באחד הימים הגיע ה'דברי חיים' בחלום אל מחותנו, הרבי מבעלזא, וביקש ממנו שידאג לצמיחתו ועלייתו של בנו הצעיר בתורה.

בעקבות החלום, דאג מרן רבי יהושע מבעלזא לחברותא קבועה בין בנו - כ"ק מרן רבי ישכר-דוב מבעלזא, לבין חתנו רבי יצחק ישעיה.

באחד הימים למדו מרן מהר"ד ורבי יצחק ישעיה סוגיה בגמרא והתקשו בהבנת דברי התוספות. באותו לילה הגיע ה'דברי חיים' מצאנז בחלום אל רבי ישכר-דוב וביאר לו פשט בהבנת דברי התוספות. אמר על כך אביו - מרן רבי יהושע מבעלזא: 'הרבי מצאנז נגלה בחלום דווקא לבני לבאר לו את דברי התוספות, ולא לבנו - רבי יצחק ישעיה - מפני שהוא מחזיק טובה לבני שהוא לומד עם בנו מדי יום'...

כאמור לעיל, באחד הימים חלה רבי יצחק ישעיה בעודו אברך צעיר ומחלתו הלכה והכבידה. בני המשפחה ארגנו משמרות בתורות ליד מיטתו ודאגו לא להשאיר את

החולה להקל מעליו המחלה ולסייע לו בכל הנצרך.

באותו לילה, התעקש הרבי מבעלזא שהוא עצמו ישב כל הלילה ליד מיטת חתן נכדתו. לא עזרו כל טענותיה של הרבנית שאין זה לפי כבודו של מרן, הרבי היה תקיף בהחלטתו וכך עשה.

בלילה ההוא עלה חומו של רבי יצחק ישעיה עוד ועוד, פניו בערו באדמיות, גופו להט מחום והוא היה בסכנת חיים מוחשית.

לפתע, בשעות הקטנות של הלילה, החל רבי יצחק ישעיה להשמיע קולות כאדם שמריח דבר מה. הוא שאף ונשף אוויר בחוסר הכרה, וגנח מפיו "אה! אה!"

להפתעת הנוכחים שהוזעקו למקום, ראו שמצבו של החולה הוקל ומשעה לשעה נראה שהוטב לו, עד שבבוקר קבעו הרופאים שחלף המשבר ולא נשקפת עוד סכנה לחייו.

למחרת הגיע מרן מהר"י ליד מיטתו של רבי יצחק ישעיה - שכבר חש יותר טוב ומסוגל היה לדבר - ופנה אליו: שמענו בלילה שאתה מריח דבר מה ונהנה מאוד. ספר לנו בבקשה מה אירע?

"חלמתי שאבי הקדוש - בעל 'דברי חיים' הגיע אלי מגן עדן", סיפר החולה המתאושש. "בידו החזיק אבי פרי. הוא אמר לי ששמע שאני חולה ולכן הביא לי פרי מגן-עדן, ותוך כדי דיבור חתך את הפרי בידיו ונתן לי להריח אותו. עם כל הרחה התחזקתי יותר ויותר, עד שחזרתי להכרה".

שמע מרן מהר"י את דבריו והפטיר לסובבים: "כעת מבינים אתם מפני מה רציתי לשהות לצד מיטתו דווקא הלילה?!" - - -

הצדדים קיבלו כזה תיקון נפלא והיו נעשים כברייה חדשה, ועל ידי זה היו יוצאים מהדין באהבה עם מיקוד ודרך בחיים ולא היו צריכים לחזור לבית הדין לעולם. זה היה טיפול בשורש לפי שורש נשמתו של כל אחד. האווירה בעם ישראל הפכה טובה וחיונית. אהבה ואחוה שלום ורעות שררו במחנה כי "אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם". זה היה באמת פסק שחותך ומפסיק את כל הגלים העכורים ומתחיל משהו חדש.

ובנוסף, בני ישראל היו מקבלים ממש עצה שלימה בבחינת "כולו דרע אמת" ולא עצות נבערות שבמקרה הטוב מעורבות טוב ורע ובמקרה הפחות טוב "אחרית דרכי מוות".

אלמלא העצה של יתרו היו לנו היום שו"תים או קבצי תשובות ממש רבינו - כמה הפסיד אותו הדור וכמה הפסדנו כולנו!

תחדש כנשר נְעֻמָּה

עד כאן דיברנו מבחינת העם, אבל וגם מבחינת משה הייתה כאן טעות עצומה. יתרו כביכול מפחד על משה ואומר לו: "נבול - תיבול" - כיצד יעלה על הדעת שמשה שנאמר עליו בגיל מאה ועשרים שנה ש"לא כְּהִתָּה עֵינִי וְלֹא נָס לָחֶה" - האם הוא יבול כתוצאה ממסירות נפש עבור עם ישראל.

גם כאן יתרו לא מבין שהצדיק לא חי חיים גשמיים וכוחותיו אינם כוחות גופניים. הצדיק חי ומתחיה מהקשר שלו עם ה' כמו שכתוב: "וצדיק באמונתו יחיה". הצדיק מקבל כוחות וחיים כתוצאה מעבודת ה', וכל שכן שמקבל כוחות אדירים מהעיסוק שלו עם צאן מרעיתו. הוא רק מתעלה ומחכים גדל וצומח עולה ומתעלה, כי "מתלמיד יתור מכולם".

אתה אומר לו "נבול תיבול"?! תגיד לו "צמוח תצמח וגדול תגדל!"

אז מה תגידו: "לכאורה משה רבינו בעצמו מסכים עם יתרו ומקבל את עצתו..."? נכון, אבל אין מכר ראה לכלום, כמו שגם את רעיון המרגלים משה מקבל, ובכל זאת מוכיח את בני ישראל על היוזמה שלהם. ואכן בספר דברים שהוא ספר התוכחה של משה לבני ישראל לפני מותו, התוכחה הראשונה שלו היא על עניין השופטים. וגם בספר שמואל העם מבקש משמואל הנביא מלך ושמואל ממנה להם מלך, אבל שמואל מבין שהם טועים בזה מאוד ומוכיח אותם על כך וגם ה' רואה בכך מאיסה במלכות ה'.

אנחנו רוצים להכין את עצמנו לגאולה השלימה, והגאולה תבוא כשעם ישראל ידרשו את המנהיג האמיתי ללא פשרות:

וביקשו את ה' אלוהיהם ואת דוד מלכם. ובא לציון גואל ומשיח צדקנו הוא ישפוט אותנו כמו שכתוב "ושפט בצדק דלים", במהרה בימינו אמן.

בברכת שבת שלום ומבורך

שלמה

גורשנו מבית הכנסת בעוון זלזול כבוד בית כנסת
מהיום מכבדים, לא מגורשים!

מוסר הפרשה חידושים לפרשת שבוע

לא לשכוח את העבר

כפיות הטובה כה גדולה, מה עשה קם וברח.

נמשיך הלאה עוד משה רבינו בורח מסדין ומגיע לבאר ומציל את בנות יתרו שוב יתרו לא יכול לעמוד מבלי להכיר טובה, מה הוא מבקש על משה: "ואיו מדוע לא קראתן לו לבוא לאכול לחם..." אחד כזה כאשר יראה ניסים של השם יתברך הוא לא יכול לטיח אותו בכל מיני סיפורים של טבע יש לו לב שומע.

הוסיף רבי שמחה זיסל ברוידא זצ"ל בספר "שם דרך" (ביאורים אות ג'), כי התורה כתבה כאן גם את הטעם למה נקרא גרשום בשם זה, כדי ללמדנו לימוד גדול: הרי בשעה זו בני ישראל ומשה רבינו כבר זכו לנפלאות העצומות של יציאת מצרים, לכל האותות והמופתים של קריעת ים סוף, המן, הבאר, וכל הטוב אשר עשה ה' לישראל ולמשה רבינו, שהם גדולים פי כמה וכמה מנס הצלתו מחרב פרעה וממה שהיה גר בארץ נכריה.

היה אפשר לחשוב שדברים אלו שארעו קודם לכן נחשבים קטנים בעיני משה, ואין בהם עוד חשיבות. בא הכתוב ללמד את גדלותו של משה רבינו, שבמשך כל ימי חייו ביטאו עבורו שמות בניו את עומק משמעותם, בדיוק כפי שהתכוון בשעת נתינתם, וגם עתה בתוך המון הטובות והנפלאות לא נשתכחה התודה והשבח שיש בשמות האלו.

כולנו אמנם יודעים שעל כל דבר קטן צריך להודות לה', "על ניסיון שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת", וזו גם הסיבה לכך שחלקים רבים מתפילותינו

בפרשתנו אנו לומדים אודות המפגש בין יתרו לבין חתנו משה רבינו ע"ה וכך כותבת התורה (שמות יח ב) וַיֵּחָד יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת צִפְרָה אִשְׁתּוֹ מִשֶּׁה אַחֵר שְׁלֹחֶיהָ, וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים גֶּרְשָׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְרִי. וְשָׁם הָאֱלֹהִים אֶלְעָזָר כִּי אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיִּצְלַנִי מִחַרְבַּת פְּרָעֹה:

כותב הרמב"ן, כי באמת אין כאן המקום להזכיר טעם שמות בניו של משה רבינו, כי אין זה מקום הולדתם, ולמה הוזכרו כאן? אלא שרצה משה להזכיר כאן את החסד שעשה הקב"ה עמו שהיה גר בארץ נכריה, ונתן משה רבינו הודאה לקב"ה על שהצילו מחרב פרעה ועתה הוא מלך על ישראל, ועל שהטביע את פרעה ועמו בים.

הנה ללמדנו שגם בשעה שמשה רבינו היה ברום המעלה, הוא זכר את המצב בו היה לפני כן - גר בארץ נכריה, והודה על החסדים שה' עשה איתו באותה שעה.

ומאידך גם רואים אצל יתרו שגם הוא התבונן וגם הוא הכיר טובה ובזכות זה זכה שבניו יזכו בלשכת הגזית, ובזכות זה זכה הוא לשמוע מה שכולם לא שמעו, כמובא בגמ' (סוטה יא.), כי צריך להתבונן מה יש לגוי שהוא כומר לעבודה זרה לקום ולברוח מפני גדולה כזו להיות יועץ של פרעה, ובגלל זה להפסיד הכל ולברוח למדין. אל שורש העניין היה הכרת הטוב, כי פרעה היה שורש כפיות הטובה שכן לא רצה לזכור את חסדי יוסף וחסדי עם ישראל וחסדי יעקב אבינו כמה ברכה הם הביאו להם למצריים. ואילו יתרו לא יכל לעמוד ברשעות הזו של

כנינים חסידות ברסלב

הספיד מטריוויזי זכרנו לברכה, נהג לבוא אל רבנו זכרנו לברכה פעמים בשנה: לשבת פרשת "יתרו" ולשבת פרשת "אֶתְחַנֵּן", בנתינו טעם לזה, "משום שאת התורה רוצה אני לקבל אצל רבני". ומסתם שנקורין אז בעשרת הדברות, על כן בא אז. (שישיק ג- רכו)

חסיד ברסלב היו אומרים מהו "קדשה וטהרה"? ללמד הרבה משניות שבסדר קדשים וטהרות (שם ה - תמט).

אמרו חסיד ברסלב: כפה שגבה ענין רבנו בעניני קדשה וטהרה וכו' עד שכל יסוד ענין רבנו בניו ונשתת על קטב זה, כמו כן חסר ונורא ענין הנגיעה ונצל כל שהוא של קטן ונורא ונצל לדרך מנגבה ונצל מן חלילה. ואכן היו נזקקים ומחמירים מאד בכל שהוא בקטן ונורא, אף כשהיו יכולים לגבב התרים שונים. (שם ה - תמז)

כגון פסוקי דזמרה, הרבה מברכות קריאת שמע, ואף ברכות תפילת שמונה עשרה, כוללים דברי שבת והודאה על חסדי הקב"ה עמנו. אך מהנהגתו של משה רבינו אנו למדים לימוד נוסף ותשוב בענין ההודאה לה', כי אפילו כאשר האדם עולה לגדולה ומוקף בחסדים גדולים, מ"מ עליו להמשיך ולהודות גם על הניסים הקטנים כביכול שנעשו עימו לפני כן.

השם יזכנו שנזכה לא לשכוח את הטובות התמידיות הגלויות והנסתרות שהקב"ה מטיב איתנו ותמיד להודות ולפרסם את הטובות.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה" קו ההלכה הספרדי: 3030*

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

לראש חודש וחתנות של חברים?

מדברי מרן הרב עובדיה בחזון עובדיה (שבת א' פרק א') משמע שהעיקר הוא שיהיו לו בגדים מכובדים לשבת ולא כתוב שאסור ללבשם בימי החול כלל, גם בדברי האחרונים (המובאים בס' רס"ב סעיף ב') משמע שיכול ללבש את הבגדים בימים חשובים רק שיהיו הבגדים מיוחדים לשבת, אמנם כף החיים (סימן רס"ב סעיף קטן כ"ד) הביא בשם ספר פרי עץ חיים "צריך להזהר ששום מלבוש מכל מה שלבש בחול אין ראוי ללבושו ביום שבת, ואפי' החלוק של שבת אין ראוי ללבושו בימי החול כלל". ועל כן ראוי להזהר בזה לכתחילה למי שאפשר.

בדיני טבילת כלים - האם משטח מזכוכית לחיתוך ירקות או מפצח אגוזים וכדומה טעונים טבילה?

כל כלי שאין רגילות לאכול מתוכו, מעיקר הדין אינו חייב בטבילה, ועל כן נפסק לגבי צלוחית של זכוכית שאין משתמשים בה לשתות אלא רק לאחסון יין, שאין צריך להטבילה. (שו"ת שלמת חיים החדש סימן ש"ז) וכן סבין שמיועד לחיתוך ירקות מעיקר הדין אין צריך טבילה. זבחי צדק (סימן ק"כ סעיף קטן כ"ח). ואם כן הוא הדין לענייננו שאין הכלי מיועד לאכילה אלא לחיתוך ופירוק אינו חייב בטבילה, ומכל מקום ראוי להטבילם בלי ברכה. הליכות עולם (חלק ז' פרשת מטות אות ה' ואות י"א).

שאלות שנשאלו בקו ההלכה

האם מותר לאכול גבינה וטונה ביחד?

בגמרא (פסחים ע"ז עמוד א') מבואר שאסור לאכול בשר עם דגים יחד מפני שיש בזה סכנה למחלת הצרעת, ונחלקו הפוסקים (בית יוסף אורח חיים סימן קע"ג ושלחן ערוך יורה דעה סימן פ"ז) האם גם בחלב ודגים יש סכנה או שאין סכנה.

להלכה - האשכנזים מקילים בזה, ונוהגים לאכול חלב עם דגים (דרכי משה או"ח סימן קע"ג אות ד'). והספרדים מחמירים בזה ומנעו לכתחילה שלא לאכול דגים בחלב או גבינה. זבחי צדק (סימן פ"ז סעיף קטן י"ח) וכן איש חי שנה שניה פרשת בהעלותך אות ט"ו). אבל אם בטעות נתבשרו דגים עם חלב מותר אף לספרדים לאכול. כמו כן כל החשש הוא רק בדגים עם חלב או גבינה, אבל בדגים עם חמאה יש להקל אף לספרדים. הליכות עולם (חלק ז' עמוד כ"ג).

מה מברכים על צנימים - בורא מיני מזונות או המוציא?

ברכת המוציא משום שקודם כל אופים אותם כלחם

ורק אחר כך אופים אותם שוב להקשותם, אבל אם אופים אותם מלכתחילה והופכים אותם מבצק לצנימים, במקרה זה ברכתם בורא מיני מזונות. (אור לציון חלק ב' פרק מ"ז הלכה י').

לגבי הנחת תפילין - אני שמאלי ושכחתי את התפילין שלי של רבינו תם. יש מישהו שיש לו תפילין והוא ימיני האם אפשר באופן חד פעמי להניח? לא יודעים להתיר את הקשר ולהחזירו.

יש להפוך את התפילין באופן כזה שהקשר יהיה לצד הפנימי והקשירה לצד חוץ ובמקרה זה יוצא שהקשירה היא למטה והבית נמצא למעלה. על פי המבואר בשלחן ערוך (סימן כ"ז סעיף ג') וכן פסק בשו"ת אבני ישפה (חלק ז' סימן א').

צריך לייחד בגדים לכבוד שבת ויום טוב, האם מותר להשתמש בבגדים אלה גם